

عنوان مقاله:

تاملی بر التزام شغلی در پرتو سرمایه روان شناختی با در نظر داشتن اثر میانجی تحلیل رفتگی شغلی

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت دولتی، دوره 7، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

غلام رضا طالقانی - دانشیار دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران

بهروز پورولی - دکتری مدیریت منابع انسانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران

معصومه محمدی - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشکده حسابداری و مدیریت، پردیس فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران

مژگان دیانتي - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشکده حسابداری و مدیریت، پردیس فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر ارائه راهکارهای کاربردی به منظور کاهش تحلیلرفتگی شغلی پرستاران، براساس سرمایه روانشناختی و التزام شغلی است. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی به شمار می‌رود و از نظر چگونگی گردآوری دادهها، توصیفی و از نوع همبستگی است و به طور مشخص مبتنی بر مدل معادلات ساختاری (SEM) اجرا می‌شود. در این پژوهش ابتدا مدل نظری و فرضیهها بین متغیرها توسعه داده شد. سپس با کمک مدل معادلات ساختاری، فرضیههای پژوهش بررسی شدند. جامعه آماری پژوهش تمام پرستاران یکی از بیمارستانهای دولتی شهر تهران (۲۶۳ نفر) است. حجم نمونه بر اساس جدول مورگان و با بهرهمندی از روش نمونه گیری تصادفی ساده ۱۶۰ نفر به دست آمد. دادهها از طریق پرسشنامه جمعآوری شدند. نتایج این پژوهش نشان داد، بین سرمایه روانشناختی و ابعاد آن (خودکارآمدی، امید، انعطافپذیری و خوشبینی) با تحلیلرفتگی شغلی رابطه منفی و معنادار و با التزام شغلی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. همچنین رابطه منفی و معناداری بین تحلیل رفتگی شغلی و التزام شغلی مشاهده شد. تاثیر میانجیگری تحلیلرفتگی شغلی در تاثیر سرمایه روانشناختی بر التزام شغلی پرستاران نیز به تایید رسید.

کلمات کلیدی:

التزام شغلی، تحلیل رفتگی شغلی، سرمایه روانشناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1402592>

